

Η θέση της Ελληνικής μουσικής στον ψηφιακά διασυνδεδεμένο κόσμο μας.

Μέρος 2ον: Αφιέρωμα σε Έλληνες δημιουργούς και διασκευαστές.

Σε συνέχεια της ευρύτατης αποδοχής αποδοχής του [άρθρου](#) μου για τους όρους και τις προϋποθέσεις για την εξωστρέφεια της Ελληνικής Μουσικής το δεύτερο αυτό μέρος εστιάζει σε Έλληνες δημιουργούς, διασκευαστές, εκτελεστές και ερμηνευτές που ήδη από την δεκαετία του 1960 κινήθηκαν σε αυτή την κατεύθυνση.

Αφορμή για το πρώτο άρθρο αποτέλεσε η διάθεση να μοιραστώ τον τρόπο που αντιλαμβάνομαι την χρησιμότητα των διασκευών μουσικών έργων ως ένα τρόπο για την επίτευξη του στόχου της εξωστρέφειας. Οι μουσικές αναφορές του πρώτου άρθρου εστίασαν σε παραδείγματα έργων ξένων δημιουργών στα έργα των οποίων οι δεύτερες εκτελέσεις ή διασκευές έδωσαν μια νέα διάσταση και ώθηση με τρόπο που γίνεται από τον καθένα φανερό επιτρέποντάς μας παράλληλα να δούμε από κοντά τι στην διεθνή αγορά αναγνωρίζεται ως ποιοτικό, ευρηματικό, εκτελεσμένο ή ερμηνευμένο με γνώση και ταλέντο.

Για αυτό το δεύτερο μέρος που εστιάζει σε έργα Ελλήνων δημιουργών (παραδοσιακά και επώνυμα) εργαστήκαμε πάνω στο σκεπτικό που θα παρουσίαζε με τον ευρύτερο δυνατό τρόπο τις προσπάθειες που έγιναν και γίνονται από Έλληνες δημιουργούς, διασκευαστές, εκτελεστές και ερμηνευτές για τη μέσω του προσωπικού τους καλλιτεχνικού πρίσματος παρουσίαση της Ελληνικής μουσικής στο διεθνές κοινό.

Πλεονεκτήματα για τη διάδοση της Ελληνικής μουσικής στο σύγχρονο περιβάλλον.

Μέχρι πρόσφατα και με εξαίρεση τα έργα λίγων Ελλήνων δημιουργών η έκθεση του κύριου κορμού της Ελληνικής μουσικής περιοριζόταν στα φυσικά σύνορα της χώρας. Ορισμένοι από τους λόγους απουσίας της ανέκαθεν ζητούμενης, αλλά αναγκαίας σήμερα, εξωστρέφειας ήσαν οι ακόλουθοι:

- α) Η απουσία εύκολων διαδικαστικών και οικονομικά προσιτών τρόπων προώθησης και διάθεσης των έργων Ελλήνων δημιουργών στη διεθνή αγορά.
- β) Η απουσία μιας Εθνικής πολιτικής για τη προώθηση της Ελληνικής μουσικής.
- γ) Η υποβαθμισμένη παρουσία του ρόλου των εκδοτών που παραδοσιακά ασχολούνται με την προώθηση των έργων των συμβαλλόμενων συνθετών και στιχουργών εντός αλλά και εκτός χώρας μέσω συνεργασιών του με υποεκδότες.
- δ) Η δυνατή εσωτερική ζήτηση που ως τις αρχές του νέου αιώνα κάλυπτε σε μεγάλο βαθμό τα οικονομικές απαιτήσεις των δημιουργών.

Ποιοι παράγοντες κατέστησαν εφικτή την προώθηση και διάθεση των έργων στη διεθνή αγορά;

Ενώ παλαιότερα είχε κάθε νόημα να διαχωρίζουμε την εσωτερική από την εξωτερική αγορά, στον ψηφιακό διασυνδεδεμένο κόσμο μας η αγορά είναι ΜΙΑ και η πρόσβαση σε αυτήν απέχει λίγα μόνο "κλικ".

Οι εξελίξεις στους χώρους της τεχνολογίας και των τηλεπικοινωνιών σε συνδυασμό με νέα επιχειρηματικά μοντέλα και την με ταχύτερους ρυθμούς αδειοδότηση από πλευράς των κατόχων ηχογραφήματων ανέδειξαν νέους τρόπους πρόσβασης του κοινού στα μουσικά έργα. Οι παράγοντες που κατέστησαν εφικτή τη διεύρυνση της αγοράς επιτρέποντάς μας να δειγματίσουμε, προωθήσουμε και διαθέσουμε τα έργα μας στη διεθνή αγορά είναι οι ακόλουθοι:

- α) Ο εκδημοκρατισμός των εργαλείων παραγωγής
- β) Ο εκδημοκρατισμός της διανομής
- γ) Η μείωση του κόστους αναζήτησης προϊόντων στην προσπάθεια σύνδεσης της προσφοράς με τη ζήτηση:
- δ) Η ανάδειξη νέων επιχειρηματικών μοντέλων που εστιάζουν στην προσφορά ενός μεγάλου αριθμού προϊόντων, όπου το καθένα χωριστά μπορεί να μην γνωρίζει συχνές πωλήσεις και άρα δεν χαρακτηρίζεται εμπορικό, αλλά βρίσκουν το κοινό τους εφόσον γίνουν διαθέσιμα στην αγορά (σκεπτικό που πρώτος διατύπωσε ο συγγραφέας **Chris Anderson** με τον όρο "**Long Tale**" (Μακριά ουρά)).

Ο δρόμος είναι πλέον ανοιχτός.

Σήμερα πια δεν υφίσταται καμία δικαιολογία στο γιατί η Ελληνική μουσική δεν μπορεί να έχει μια ισότιμη παρουσία στη διεθνή μουσική σκηνή μέσω των πρώτων εκτελέσεων των έργων αλλά κυρίως μέσω δευτέρων εκτελέσεων, remix και mashups που πληρούν τις τεχνικές και αισθητικές απαιτήσεις που επιβάλλει ο διεθνής ανταγωνισμός σε θέματα όπως:

- α) η ποιότητα της μουσικής παραγωγής,
- β) η πρωτοτυπία και ευρηματικότητα της μουσικής προσέγγισης και εννοχρήστρωσης,
- γ) η αρτιότητα της μουσικής εκτέλεσης, ερμηνείας κ.α.

Ποια πλεονεκτήματα διαφοροποιούν την Ελληνική μουσική;

Έχοντας σκιαγραφήσει σ' ένα βαθμό το τοπίο είναι ώρα να αναφερθούμε σε δύο πλεονεκτήματα που χαρακτηρίζουν μεγάλο αριθμό έργων των Ελλήνων συνθετών και συνθετριών. Το χωνευτήρι των επιδράσεων των μουσικών παραδόσεων της Ανατολής και Δύσης που καθιστά τη χώρα μας η γεωγραφικής της θέσης προίκισε τους δημιουργούς της με την ικανότητα να γράφουν παντοδύναμες μελωδίες και να τις παρουσιάζουν μέσα από μια μεγάλη ποικιλία ρυθμών με απλά αλλά και σύνθετα μέτρα (5/8, 7/8, 9/8 κ.α.) που χρησιμοποιούνται με πλήθος παραλλαγών ως προς τη διάταξή τους.

Ποια οχήματα διευκολύνουν τη διάδοση των έργων στην πορεία του χρόνου;

Τα αξιόλογα έργα, ανεξαρτήτως της εποχής δημιουργίας τους, βρίσκουν αργά ή γρήγορα το δρόμο τους στις καρδιές των επόμενων γενεών. Ένα από τα οχήματα που ανέκαθεν διευκόλυναν τη διάδοσή τους ήταν οι δεύτερες εκτελέσεις. Μία νέα ενδιαφέρουσα εννοχρήστρωση, μια φρέσκια ερμηνεία, μια άρτια εκτέλεση κ.α. στάθηκαν πάντα αφορμές για την γνωριμία του έργου με ένα διαφορετικό κοινό, μια νεότερη γενιά ή λειτούργησαν ως ένα ακόμα νήμα σύνδεσης του κοινού με το έργο που το γνώρισε στην πρώτη του εκτέλεση.

Η παρουσία της Ελληνικής μουσικής..

Όπως προανέφερα οι δεύτερες εκτελέσεις, τα remix και τα mashups από διαφορετικούς καλλιτέχνες όχι μόνο αποτελούν ένα αδιάψευστο δείγμα της αποδοχής των έργων από τους ομοτέχνους τους αλλά και ένα όχημα διάδοσης τους σε ένα διαφορετικό κοινό, μια νεότερη γενιά ή ένα ακόμα νήμα σύνδεσης του έργου με εκείνους που το αγάπησαν από την πρώτη τους εκτέλεση.

Με άλλα λόγια, κι ενώ η πρώτη εκτέλεση αποτελεί πάντα ένα σημαντικό σημείο αναφοράς, αυτό δεν συνεπάγεται αυτόματα ότι αποτελεί πάντα και τον καλύτερο τρόπο γνωριμίας του μη εξοικειωμένου ακροατή με την Ελληνική μουσική.

Το μουσικόφιλο κοινό του 21ου αιώνα:

Από την άλλη πρέπει να αντιληφθούμε ότι το κοινό δεν είναι πλέον ένας παθητικός δέκτης αλλά βρίσκεται σήμερα στη θέση του οδηγού και ζητά πρόσβαση στα έργα μας από οπουδήποτε, οποτεδήποτε και μέσω οποιασδήποτε συσκευής.

Τα στοιχεία δείχνουν ότι δεν αρνείται να πληρώσει σε αντάλλαγμα για την πρόσβαση του σε:

- α) εξατομικευμένο,
- β) άμεσα προσβάσιμο,
- γ) υψηλής ανάλυσης περιεχόμενο

που του προσφέρεται σε διαφορετικά, ελκυστικά, προσαρμοσμένα σε διαφορετικές απαιτήσεις και οικονομικές δυνατότητες πακέτα για διαφορετικές ομάδες του κοινού (customer segments).

Πριν οδηγηθούμε στις μουσικές μας επιλογές σας παραδίδω στην πένα του **Γιώργου Μυζάλη** που θα σας ξεναγήσει στο σκεπτικό που επιλέξαμε να ακολουθήσουμε και τα κριτήρια που βασίσαμε τις επιλογές μας.

Διασκευές και επανεκτελέσεις στην υπηρεσία μιας «διεθνούς καριέρας».

Ένα από τα ζητήματα που έχουν απασχολήσει, εκτεταμένα ενίοτε, τους ανθρώπους της ελληνικής μουσικής βιομηχανίας, είναι η «εξαγωγή» της ελληνικής μουσικής, σε όλα τα φάσματα της δημιουργίας της, αλλά πιο συγκεκριμένα του τραγουδιού, στις διεθνείς αγορές και τα ακροατήρια απανταχού του κόσμου. Η ευόδωση της συγκεκριμένης προσπάθειας φαίνεται να μην είναι τόσο εύκολη ή να μην έχει

κατορθωθεί με τις έως τώρα προσπάθειες. Ποιες, λοιπόν, θα μπορούσαν να είναι εκείνες οι προϋποθέσεις που, αν πληρούνταν, θα καθιστούσαν το ελληνικό τραγούδι, με τις ιδιομορφίες της γλώσσας, τον εντυπωσιακό λόγω της γεωγραφικής μας θέσης ρυθμικό και μελωδικό πλούτο, μέσω της παραγωγής, και εννοητήστρωσής του, «ελκυστικό» στα αυτιά του διεθνούς ακροατηρίου;

Προσπαθώντας να προσεγγίσουμε το συγκεκριμένο θέμα, μοιραία καταφεύγουμε σε παραδείγματα. Για το σκοπό αυτό, επιλέξαμε είκοσι (20) ελληνικά μουσικά έργα που αφορούν σε δασκευές ή σύγχρονες επανεκτελέσεις παραδοσιακών τραγουδιών και τραγουδιών επωνύμων δημιουργών. Οι σύγχρονες εκτελέσεις των έργων αυτών επελέγησαν για την ικανότητά τους να επανασυστήσουν παλαιότερα έργα σε ένα νεότερο ηλικίας κοινό. Επίσης γίνεται προφανές ότι στην εποχή μας, που η τεχνολογία του ήχου ανθεί και παρουσιάζει κρυστάλλινα αποτελέσματα, δεν θα μπορούσαμε να αναμένουμε να ξεχωρίσει μια παλαιά εκτέλεση ενός έργου, εγγεγραμμένη με συστήματα ξεπερασμένα, σχεδόν μουσειακά. Σε πρώτη φάση, έπρεπε να επιλέξουμε μουσικά έργα γνωστά και αναγνωρίσιμα, έργα δηλαδή δοκιμασμένα για την δημοφιλία τους στα αυτιά του αμιγώς ελληνικού ακροατηρίου. Στη συνέχεια, τέθηκαν σημαντικοί προβληματισμοί σχετικά με τις επιλογές των δασκευών και των επανεκτελέσεών τους. Ποια είναι εκείνα τα στοιχεία που θεωρούνται απαραίτητα για την ανταγωνιστική παρουσία ενός έργου στο παγκόσμιο μουσικό στερέωμα;

Αναμφίβολα, προκειμένου να (επανα)συστηθεί ένα μουσικό έργο στο παγκόσμιο ακροατήριο οφείλει να διαθέτει ορισμένα χαρακτηριστικά. Χαρακτηριστικά που, με δεδομένη την αποδοχή και τη δημοφιλία του, εκτείνονται από την αρτιότητα της παραγωγής και τη δεξιότητα του παιξίματος, μέχρι την αλλαγή της φόρμας και την απογύμνωση της εννοητήστρωσης. Συνταγές επιτυχίας δεν υπάρχουν, προφανώς. Αν υπήρχαν, η ελληνική μουσική θα είχε από καιρό διασχίσει τα σύνορα και θα ακουγόταν με ενθουσιασμό στο εξωτερικό, χωρίς να υπάρχουν μόνο μερικές εξαιρέσεις για να αποδεικνύουν τις δυνατότητές της. Οι επιτυχημένες και sold out περιοδείες των Locomondo στη Γερμανία, οι σταθερές παρουσίες και διακρίσεις των Σαββίνα Γιαννάτου, Κρίστι Στασινοπούλου και Σταθη Καλυβιώτη στα ευρωπαϊκά ethnic charts αλλά και οι «σταθερές αξίες» Νάνα Μούσχουρη, Βαγγέλης Παπαθανασίου και Ντέμης Ρούσσος, δείχνουν ότι η «εξαγωγή» της ελληνικής μουσικής στο εξωτερικό, μπορεί να ξεπεράσει το «εμπόδιο» (αν είναι τέτοιο) της ελληνικής γλώσσας που, συχνά αποτελεί δικαιολογία, και να γίνει κομμάτι του παγκοσμίου μουσικού γίγνεσθαι.

Τα ελληνικά μουσικά έργα εμφανίζουν πλεονεκτήματα και «παραξενίσματα» που τα καθιστούν ελκυστικά στο μη εξοικειωμένο στις ιδιαιτερότητες τους, αυτί. Σύνθετοι ρυθμοί, ιδιαίτερες εννοητήστρώσεις, ακόμα και το μπουζούκι ή το κλαρίνο (χρησιμοποιημένα με τον ελληνικό τρόπο) κεντρίζουν το ενδιαφέρον του «περαστικού» ακροατή. Αν σε όλα τα παραπάνω προσθέσουμε και το σπουδαίο καλλιτεχνικό δυναμικό των σύγχρονων Ελλήνων οργανοπαιχτών, γίνεται σαφές πως τα υλικά υπάρχουν. Πρέπει απλώς να βρεθεί και να υλοποιηθεί η «συνταγή» εκείνη που θα προσελκύσει τα ακροατήρια.

Αν κοιτάξει κανείς προσεκτικά τις επιλογές των τραγουδιών της παρούσας εργασίας, εύκολα θα βγάλει συμπεράσματα. Προφανώς δεν διεκδικούμε το αλάθητο, σίγουρα υπάρχουν κι άλλες επιλογές έργων και αναμφίβολα υπάρχουν και πρωτότυπα μουσικά έργα που διεκδικούν και έχουν θέση στο παγκόσμιο μουσικό στερέωμα. Ωστόσο, προσπαθήσαμε να κάνουμε μια πρώτη επιλογή σε σχέση με όσα αναφέρθηκαν παραπάνω. Έτσι, στη λίστα που παραθέτουμε υπάρχουν παραδοσιακά τραγούδια και μελωδίες, αλλά και τραγούδια επωνύμων δημιουργών ειδικά από μια σύγχρονη «ματιά». Στη λίστα μας, συνυπάρχουν σπουδαία δεξιότητα παιξίματα (π.χ. οι δασκευές του Σταύρου Λάντσια, του Δημήτρη Καλαντζή, των Iasis, των Human Touch, της Μαρίας Μαρκεσίνη του Χρήστου Ραφαήλιδη κ.α.), ιδιαίτερα remix και «παντρέματα» (π.χ. Μικρο, Imam Baildi και Papercut), αλλά και δασκευές που επανασυστήνουν το πρωτότυπο έργο σε ένα νέο είδος (π.χ. Locomondo, Κώστας Γανωσέλης, Μίμης Πλέσσας). Ταυτόχρονα με όλα αυτά, στη λίστα υπάρχουν και έργα που απλώς επανεκτελέστηκαν και ηχογραφήθηκαν με τα σύγχρονα τεχνολογικά μέσα, δίνοντας μια νέα πνοή στο παλιό υλικό.

Όλη αυτή η διαδικασία, μοιραία εκκινεί και τη συζήτηση σχετικά με τη διάκριση δασκευής και επανεκτέλεσης ενός έργου. Τελικά τι είναι αυτό που χαρακτηρίζει μια εκτέλεση ενός προϋπάρχοντος έργου ως δασκευή και τι είναι αυτό που το κάνει να θεωρείται απλή δεύτερη εκτέλεση; Αν το εξετάσουμε με αυστηρά μουσικολογικά κριτήρια, μπορούμε, ίσως, να βρούμε προϋποθέσεις που πρέπει να πληρούνται προκειμένου μια νέα παρουσίαση ενός έργου να θεωρηθεί δασκευή του. Αν η νέα εκτέλεση εμφανίζει διαφορετική σύσταση ορχήστρας, διαφορετική ρυθμική αγωγή, πρόσθετα ορχηστρικά μέρη, μετάφραση ή προσθήκη νέων στίχων και άλλα δομικά χαρακτηριστικά που διαφέρουν αισθητά από τα πρωτότυπα και οδηγούν με την παρουσία τους στην κατασκευή ενός νέου έργου, τότε μπορούμε σαφώς να δεχτούμε ότι ένα έργο είναι δασκευή. Ωστόσο, αν εξετάσουμε το θέμα από τη σκοπιά της πνευματικής ιδιοκτησίας, σαφής ορισμός του τι είναι δασκευή δεν υπάρχει. Έτσι, αποκλειστικός υπεύθυνος να απαντήσει σε αυτό είναι ο δημιουργός (ή ο νόμιμος κληρονόμος) του έργου που επανεκτελείται ή δασκευάζεται. Το σημαντικό εδώ, είναι να γίνει σαφές ότι η δασκευή κάθε πρωτότυπου έργου απαιτεί την συγκατάθεση του/των δημιουργού/δημιουργών αυτού ή των νομίμων κληρονόμων του. Η επανεκτέλεση ενός έργου, από την άλλη, δεν χρειάζεται την έγκριση των προαναφερθέντων και απλώς δηλώνεται ως τέτοια. Την ίδια στιγμή, η μουσικολογία είναι κοινωνική επιστήμη που δεν διέπεται, σε όλες τις εκφάνσεις της, από αυστηρούς νόμους και κριτήρια για να μπορεί να δίνει λύσεις σε όλα αυτά τα θέματα. Σε κάθε περίπτωση, μια κακή επανεκτέλεση ή μια κακή δασκευή, μάλλον ακυρώνονται από μόνες τους, αφού ο κόσμος τις αποδοκιμάζει και τις προσπερνά. Μεγάλο το θέμα και όλες οι γνώμες σωστές. Όσον αφορά στις τέχνες, άλλωστε, όλοι έχουμε δίκιο.

Ολοκληρώνοντας το σύντομο αυτό κείμενο σχετικά με την εξωστρέφεια της ελληνικής μουσικής και την δυνατότητά της να διανύσει διαδρομές στο παγκόσμιο μουσικό γίγνεσθαι, αξίζει να επαναλάβουμε ότι

δεν υπάρχουν συνταγές επιτυχίας. Ωστόσο, στην εποχή της άνθισης της επικοινωνίας και της ευκολίας της πρόσβασης στη μουσική μέσω των κοινωνικών δικτύων και του αχανούς αλλά φιλόξενου διαδικτύου, είναι σίγουρο ότι υπάρχει τρόπος και χώρος και για τους Έλληνες καλλιτέχνες και δημιουργούς. Ο διάλογος, που μέρος του αποτελεί και το παρόν κείμενο, η συζήτηση, η ανταλλαγή τεχνογνωσίας και, πάνω από όλα, οι συνεργασίες μπορούν να οδηγήσουν σε θεαματικά αποτελέσματα.

Ας αφήσουμε τη μουσική να αφηγηθεί τα υπόλοιπα.

Το παρόν μουσικό αφιέρωμα αναφέρεται σε Έλληνες συνθέτες, ερμηνευτές και εκτελεστές που με το ταλέντο και την καλλιτεχνική τους δεινότητα και κατάρτιση παρουσιάζουν γνωστά παραδοσιακά τραγούδια και συνθέσεις επωνύμων δημιουργών με μια φρέσκια ματιά. Σε συνεργασία με τον Γιώργο επιλέξαμε διασκευές σε 7 παραδοσιακά τραγούδια καθώς και 21 διασκευές σε έργα Ελλήνων συνθετών τα οποία και σας παραθέτουμε.

Για κάθε έργο θα βρείτε την πρώτη ή μια κοντινή στην πρώτη ηχογραφημένη εκτέλεση που επιλέξαμε καθώς και την διασκευή του έργου με συνοδευτικά στοιχεία.

Μικρά ή μεγαλύτερα μουσικά σύνολα, διαφορετικές ενορχηστρώσεις, τονικότητες, εναρμονίσεις, ρυθμικές προσεγγίσεις, tempo, ερμηνείες, εκτελέσεις και παραγωγές συνθέτουν ένα εντυπωσιακό σε πλούτο μουσικό κανβά. Αν βρήκατε την προσέγγιση ενδιαφέρουσα μοιραστείτε μαζί μας τα αγαπημένα σας έργα και τις αξιόλογες κατά την κρίση σας εκτελέσεις τους.

Αντώνης Πλέσσας & Γιώργος Μυζάλης

Έργα επωνύμων καλλιτεχνών:

Έργο: Αύγουστος

Διασκευή: Iasis

Πρώτη ή άλλη κοντινή ηχογραφημένη εκτέλεση: [Νίκος Παπάζογλου](#)

Δημοσθένους λέξις

Διασκευή: Σαββόπουλος - Λάτσιας - Κιουρτσόγλου

Πρώτη ή άλλη κοντινή ηχογραφημένη εκτέλεση: [Διονύσης Σαββόπουλος](#)

Θα πιά απόψε το φεγγάρι

Διασκευή: Μαρία Μαρκεσίνι

Πρώτη ή άλλη κοντινή ηχογραφημένη εκτέλεση: [Μίμης Πλέσσας](#) (Γιάννης Πουλόπουλος)

Τορ Καρι

Διασκευή: Σταύρος Λάντσιας

Πρώτη ή άλλη κοντινή ηχογραφημένη εκτέλεση: [Μάνος Χατζιδάκις](#)

Η μπαλάντα των αισθήσεων και των παραισθήσεων

Διασκευή: Δημήτρης Καλαντζής

Πρώτη ή άλλη κοντινή ηχογραφημένη εκτέλεση: [Μάνος Χατζιδάκις](#) (Βασίλης Λέκκας)

Της αγάπης αίματα

Διασκευή: Δημήτρης Καλαντζής

Πρώτη ή άλλη κοντινή ηχογραφημένη εκτέλεση: [Μίκης Θεοδωράκης](#) (Γρηγόρης Μπιθικώτσης & Χορωδία)

Η απαγωγή

Διασκευή: Μίκρο

Πρώτη ή άλλη κοντινή ηχογραφημένη εκτέλεση: [Μίκης Θεοδωράκης](#) (Μαίρη Λίντα)

Να με θυμάσαι

Διασκευή: Μίκρο

Πρώτη ή άλλη κοντινή ηχογραφημένη εκτέλεση: [Σταύρος Ξαρχάκος](#) (Μελίνα Μερκούρη)

Την ώρα που σταμάτησε η βροχή

Διασκευή: Χρήστος Ραφαϊλίδης & Εύη Σιαμαντά

Πρώτη ή άλλη κοντινή ηχογραφημένη εκτέλεση: [Μίμης Πλέσσας](#) (Μαρινέλλα)

Αγάπη που 'γινες δίκοπο μαχαίρι

Διασκευή: Papercut

Πρώτη ή άλλη κοντινή ηχογραφημένη εκτέλεση: **Μάνος Χατζιδάκις** (Μελίνα Μερκούρη)

Ήρθες αργά – Στάθης Δρογώσης

Διασκευή: Στάθης Δρογώσης

Πρώτη ή άλλη κοντινή ηχογραφημένη εκτέλεση: **Κώστας Γιαννίδης** (Ελίζα Μαρέλλι)

Η μάγισσα της αραπιάς

Διασκευή: Κώστας Γανωσέλης

Πρώτη ή άλλη κοντινή ηχογραφημένη εκτέλεση: **Βασίλης Τσιτσάνης**

Είσαι Ένας Έρωτας Παράξενος

Διασκευή: Δημήτρης Καλαντζής

Πρώτη ή άλλη κοντινή ηχογραφημένη εκτέλεση: **Κώστας Καπνίσης** (Μαίρη Λω)

Φραγκοσυριανή

Διασκευή: Μάρκος Κούμαρης

Πρώτη ή άλλη κοντινή ηχογραφημένη εκτέλεση: **Μάρκος Βαμβακάρης**

Σου σφυρίζω

Διασκευή: Gadjó Dillo

Πρώτη ή άλλη κοντινή ηχογραφημένη εκτέλεση: **Γιώργος Μουζάκης**

Παράξενη κοπέλα

Διασκευή: Υπόγεια Ρεύματα

Πρώτη ή άλλη κοντινή ηχογραφημένη εκτέλεση: **Μανώλης Χιώτης**

Εγώ θα σ' αγαπώ και μη σε νοιάζει

Διασκευή: Dj Petro

Πρώτη ή άλλη κοντινή ηχογραφημένη εκτέλεση: **Γιώργος Μουζάκης** (Τ. Μαρούδας)

Συννεφιασμένη Κυριακή

Διασκευή: Vassilikos

Πρώτη ή άλλη κοντινή ηχογραφημένη εκτέλεση: **Βασίλης Τσιτσάνης** (Σωτηρία Μπέλλου)

Λόγια ανταλλάξαμε βαριά

Διασκευή: Imam Baildi

Πρώτη ή άλλη κοντινή ηχογραφημένη εκτέλεση: **Τ. Μαρούδας** (Μαρίκα Νίνου)

Τι σήμερα τι αύριο τι τώρα

Διασκευή: Σίσσυ Βλαχογιάννη

Πρώτη ή άλλη κοντινή ηχογραφημένη εκτέλεση: **Βασίλης Τσιτσάνης** (Μαρίκα Νίνου)

Από μέσα πεθαμένος

Διασκευή: Στάθης Δρογώσης

Πρώτη ή άλλη κοντινή ηχογραφημένη εκτέλεση: **Απίκ** (Δανάη)

Παραδοσιακά:

Γιάννη μου το μαντήλι σου

Διασκευή: Human Touch

Πρώτη ή άλλη κοντινή ηχογραφημένη εκτέλεση: **Αλέκος Κιτσάκης**

Βασιλικός θα γίνω

Διασκευή: Μίμης Πλέσσας & the Orbiters

Πρώτη ή άλλη κοντινή ηχογραφημένη εκτέλεση: **Αλέκος Κιτσάκης**

Στης Πικροδάφνης τον ανθό

Διασκευή: Mode Plagal

Πρώτη ή άλλη κοντινή ηχογραφημένη εκτέλεση: **Σάββας Σιάτρας**

Το φεγγάρι κάνει βόλτα

Διασκευή: Mikro / Ελένη Τσαλιγοπούλου

Πρώτη ή άλλη κοντινή ηχογραφημένη εκτέλεση: **Γιώργος Παπασιδέρης**

Όταν μ'εγέννας μάνα μου

Διασκευή: TAKIM

Πρώτη ή άλλη κοντινή ηχογραφημένη εκτέλεση: **Χρόνης Αηδονίδης**

Δώδεκα ευζωνάκια

Διασκευή: Μιχάλης Καλκάνης

Πρώτη ή άλλη κοντινή ηχογραφημένη εκτέλεση: **Δώδεκα ευζωνάκια**

Θαλασσάκι μου

Διασκευή: Μίμης Πλέσσας (3 G's)

Πρώτη ή άλλη κοντινή ηχογραφημένη εκτέλεση: **Αιμιλία Χατζηδάκη**

Αναφορές δημιουργών:

- Αύγουστος (μουσική – στίχοι: Νίκος Παπάζογλου)
 - Δημοσθένους λέξεις (μουσική – στίχοι: Διονύσης Σαββόπουλος)
 - Top Kapı (μουσική: Μάνος Χατζιδάκις)
 - Η μπαλάντα των αισθήσεων και των παραισθήσεων (μουσική: Μάνος Χατζιδάκις – στίχοι: Άρης Δαβαράκης)
 - Της αγάπης αίματα (μουσική: Μίκης Θεοδωράκης – στίχοι: Οδυσσέας Ελύτης)
 - Η απαγωγή (μουσική – στίχοι: Μίκης Θεοδωράκης)
 - Να με θυμάσαι (μουσική: Σταύρος Ξαρχάκος – στίχοι: Βαγγέλης Γκούφας)
 - Ήρθες αργά (μουσική: Γιάννης Βέλλας – στίχοι: Κώστας Κοφινιώτης)
 - Η μάγισσα της αραπιάς (μουσική – στίχοι: Βασίλης Τσιτσάνης)
 - Φραγκοσυριανή (μουσική – στίχοι: Μάρκος Βαμβακάρης)
 - Σου σφυρίζω (μουσική: Γιώργος Μουζάκης – στίχοι: Γιώργος Οικονομίδης)
 - Παράξενη κοπέλα (μουσική – στίχοι: Μανώλης Χιώτης)
 - Εγώ θα σ' αγαπώ και μη σε νοιάζει (μουσική: Γιώργος Μουζάκης – στίχοι: Γιώργος Μουζάκης/Κώστας Κοφινιώτης)
 - Είσαι ένας έρωτας παράξενος (μουσική: Κώστας Καπνίσσης - στίχοι: Γιώργος Γιαννακόπουλος)
 - Συννεφιασμένη Κυριακή (μουσική: Βασίλης Τσιτσάνης – στίχοι: Βασίλης Τσιτσάνης/Αλέκος Γκουβερής)
 - Λόγια ανταλλάξαμε βαριά (μουσική: Τώνης Μαρούδας – στίχοι: Ευτυχία Παπαγιαννοπούλου)
 - Τι σήμερα τι αύριο τι τώρα (μουσική: Βασίλης Τσιτσάνης – στίχοι: Γεράσιμος Τσάκαλος)
 - Από μέσα πεθαμένος (μουσική – στίχοι: Αττίκ / DP πια)
 - Θα πιά απόψε το φεγγάρι (μουσική: Μίμης Πλέσσας – στίχοι: Λευτέρης Παπαδόπουλος)
 - Την ώρα που σταμάτησε η βροχή (μουσική: Μίμης Πλέσσας – στίχοι: Ηλίας Λυμπερόπουλος)
-
- Γιάννη μου το μαντήλι σου (παραδοσιακό)
 - Βασιλικός θα γίνω (παραδοσιακό)
 - Στης Πικροδάφνης τον ανθό (παραδοσιακό)
 - Το φεγγάρι κάνει βόλτα (μουσική – στίχοι: Γιώργος Παπασιδέρης)
 - Όταν μ'εγέννας μάνα μου (παραδοσιακό)
 - Δώδεκα ευζωνάκια (παραδοσιακό)
 - Θαλασσάκι μου (παραδοσιακό)